REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia.
BRAŞOV, piaţa mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la ADMINISTRAŢIUNE în Braşov şi la următórele Birourĭ de anunciurĭ:

In Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelika Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.

PREŢUL INSERŢIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 6 cr. — Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 fl. pe an.

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.

Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectorĭ.

Abonamentul pentru Braşov
Administraţiunea, Piaţa mare Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 144. — Braşov, Joi 29 Iunie (12 Iulie). — 1900.

Din causa sfintei sêrbătorĭ a Ss. Petru şi Pavel, diarul nu va apăré până Vinerĭ séra.

Nu-i pact, dér e apropiere?

Trebue sĕ-i fi bătut la ochĭ orĭ şi căruia dintre cetitorii noştri, că, pe când şeful guvernului unguresc se lapĕdă chiar şi de bănuiala, că ar avé de gând sĕ pácteze cu Românii, ca sĕ-i aducă cum-va în parlament, unul din organele guvernului, şi încă dintre cele de căpetenia, pledéză pentru o „apropiere maghiaro-română“.

De mult am încetat de-a mai lua în serios, fiă chiar şi articolĭ de fond, scrişĭ cu óre-care tendinţă pronunţată, ai foilor maghiare în cestiunea raporturilor cu noi Românii. Aceste raporturĭ s'au scălciat aşa de cumplit, încât nicĭ cei mai puţin şoviniştĭ dintre şoviniştii colţaţĭ jidanomaghiarĭ nu mai sunt în stare astădĭ sĕ găséscă o basă convenabilă şi cel puţin la aparenţă admisibilă pentru a discuta politicesce cu Românii.

Inainte numai cu vre-o 8—10 anĭ era încă o deosebire mare de ceea-ce vedem adĭ. Pe atuncĭ cel puţin foile maghiare purtau o polemică cu foile nóstre naţionale, carĭ nu erau lipsite de orĭ-ce seriositate. De când însĕ puternicii dilei — carĭ se adăpostesc la umbra ce o revarsă asupră-le o constelaţiă politică, pe care a fi creat'o ei au cel mai mic merit — au aflat de bine sĕ ştérgă din lexiconul lor cu totul esistenţa naţionalităţii române şi a partidului naţional român din Transilvania, Bănat şi Ţéra ungurésca, de atuncĭ pressa maghiară şĭ-a perdut nu numai orĭ-ce fir de a tracta cestiunea română, dér şĭ-a perdut şi puterea de judecată şi orĭ ce tact şi bunăcuviinţă în materia acésta.

Cam din acest punct de vedere trebue privite şi espectorările, ce le face „Budapesti Hirlap“ cu privire la amintita „apropiere“. E caracteristic cum Ungurii găsesc numai acele momente favorabile pentru apropiere cu Românii, în carĭ aceştia se află în vr'o strîmtóre. Aşa la 1883, când Coloman Tisza era încă tare şi mare, organele lui cu „Nemzet“ în frunte — vĕdênd, că România simte necesitatea de a-se alătura la tripla alianţă — ne diceau nouĕ celor de dincóce: acum nu mai avețĭ încătrău, trebue sĕ vĕ apropiaţĭ de noi şi sĕ vĕ împăcaţĭ cu starea lucrurilor!

Aşa ne vorbiau pe atuncĭ diarele tiszaiste, şi tot în înţelesul acesta ne vorbesce acum diarul consorţiului Szell-Apponyi, numai că pe lângă tripla alianţă, care, se 'nţelege, nicĭ n'a putut fi altfel croită decât sĕ vie totdéuna în ajutorul politicei unguresci, el se folosesce de astădată de crisa economică din România, care nu stă şi nu póte sta nicĭ-odată în nicĭ o legătură cu luptele dintre Românĭ şi Maghiarĭ, ce decurg de sute de anĭ în aceste ţĕrĭ.

Adecă, fiind-că România sufere aşa mult de crisa economică şi nu mai póte cheltui „miliónele“ (?) pentru articulĭ „irredentiştĭ“ prin diarele din strĕinătate, noi Românii din statul acesta sĕ ne înfrăţim *stante pede* cu Maghiarii. Şi pentru ce? Pentru-ca sĕ înceteze „separatismul social.“

In propunerea, ce o face la sfîrşit „Budapesti Hirlap“ par' că s'ar vedé şi urmele unei seriőse dorinţe de a-se delătura o mare anomaliă în stat cu ajutorul, firesce, al lui Coloman Szell, de la care aştéptă sĕ oblésca calea „apropierii“.

Privită însĕ mai de-aprópe şi acéstă parte a espunerilor fóiei guvernamentale dispare şi minuscula aparenţă de seriositate.

Dér despre cele atinse în conclusiunile fóiei amintite se cade sĕ vorbim mai pe larg.

Cinstirea memoriei binefăcĕtorilor.

Măriţĭ sĕ fiă 'n seculĭ şi carĭ c'o pétră mică
Inalţă aste ziduri, altar pe carĭ jertfim,
Ca fiiĭ şi nepoţiĭ, feriţĭ de jug, de frică,
Sĕ cânte: aste şcóle 'sŭ al nost' Ierusalim!

Uşoră sĕ le fiă
Ţerîna în mormênt!
Memoria le 'nviiă
In vecĭ p'acest pămênt!

Din „Oraţiunea“ de *Iacob Mureşianu*, rostită la punerea pietrii fundamentale a gimnasiului român din Braşov.

Un act de pietate din cele mai nobile şi frumóse a sĕvîrşit şi o datoriă din cele mai scumpe şi sfinte şi-a împlinit tinerimea şi profesorii dela şcólele nóstre medii din loc, astădĭ, în prediua serbării jubilare a înfiinţării gimnasiului român din Braşov.

După parastasul festiv, ce s'a ţinut în memoria întemeiătorilor şi binefăcĕtorilor şcólelor acestora, dascălii cu elevii au mers în cimiteriile nóstre, ca sĕ depună cununĭ şi buchete de florĭ pe mormintele tuturor celor binemeritaţĭ pentru şcólă.

Ce moment înălţător! Frageda generaţiă de adĭ aduce după 50 de anĭ tributul de recunoscinţă acelora, carĭ i-au făcut cu putinţă sĕ înveţe şi sĕ se cultive în dulcea sa limbă românéscă pentru binele şi fericirea neamului românesc şi al patriei.

Versurile, ce le cităm mai sus, dau espresiune dorinţei şi speranţei celor ce au pus temelia gimnasiului, că acesta va fi Ierusalimul nostru, care pe fiiĭ şi nepoţii lor sĕ-i ferésca în viitor de jug şi de frică. Cu alte cuvinte, dorinţa intemeiătorilor şi binefăcĕtorilor a fost, ca acest institut sĕ fiă poporului spre luminare, ca prin învĕţătură sĕ-l scape de aservire şi sĕ-l încuragieze la fapte bune, nobile şi folositóre.

Nu putea sĕ cinstéscă în mod mai gingaş memoria binefăcĕtorilor rĕposaţĭ ai şcólelor tinerimea nóstră şi dascălii sĕi, decât depunênd cununĭ pe mormintele lor,—ca semn de iubire, cu care se rĕspundă dragostei de neam şi îngrijirilor lor părintescĭ pentru viitorul fiilor.

De-ar pĕtrunde adênc în inimele fragede ale tineretului nostru acest simţ de iubire şi de recunoscinţă şi de-ar aprinde în ei dorinţa tot mai învăpăiată, ca sĕ urmeze exemplului plin de abnegare şi interesare pentru binele comun al acestor vrednicĭ bĕrbaţĭ premergĕtorĭ şi ca sĕ se străduéscă a se face demnĭ de ei

De-ar rĕmâné adênc şi durabil întipărită şi în inima dascălilor noştri icóna acelei lucrărĭ modeste şi nepretenţióse a colegilor lor antemergĕtorĭ la acest gimnasiu, carĭ au dat tot ce au avut din talanţii lor pentru înaintarea causei marĭ a şcólelor, şi carĭ în grele timpurĭ, grele mai ales pentru dênşii, dela carĭ se pretindea tot, fără a se ţiné în deajuns sémă de situaţiunea şi de trebuinţele lor, au sciut sĕ braveze multe neajunsurĭ, greutăţĭ şi piedecĭ printr'o conlucrare plină de iubire frăţéscă!

*

După *esposiţiunea scolară*, care a durat două dile şi s'a închis erĭ la 6 óre d. a. a urmat astădĭ Miercurĭ; diua *Parastasului*.

Toţĭ elevii scólelor medii în haine de sĕrbătóre s'au adunat la gimnasiu, unde li-s'au împărţit cununĭ şi buchete de florĭ, ér după aceea în frumósă ordine, cu întreg corpul profesoral, plecară la biserica S-lui Nicolae. Aci s'a oficiat Parastasul festiv de către toţĭ parochii şi diaconii parochiilor proprietare a scólelor, ér d-l profesor Dr. Iosif *Blaga* ţinù un frumos discurs comemorativ.

După terminarea parastasului o parte din scolarĭ s'au dus în cimiteriul bisericei S-lui Nicolae unde, sub conducerea d-lor profesorĭ A. Vlaicu, Dr. Ios. Blaga şi Dr. St. Stinghe, au încununat mormintele tuturor binefăcĕtorilor şi profesorilor rĕposaţĭ ai şcólei şi înmormêntaţĭ în acel cimiteriu.

Altă grupă de studenţĭ, sub conducerea d-lor profesorĭ I. Socaciu, D. Lupan şi A. Bârseanu, a mers în cimiteriul din Gróverĭ. In capela acestui cimiteriu s'au făcut prin d-l B. *Baiulescu* rugăciunĭ pentru sufletele binefăcĕtorilor, ér d-l profesor *Socaciu* a rostit o potrivită cuvêntare, după care urmà încununarea mormintelor fiă-căruia dintre binefăcĕtorii şi profesorii astrucaţĭ în acest cimiteriu. La fie-care mormênt protopopul Baiulescu a rostit câte-va cuvinte de rugăciune, amintind numele binefăcĕtorului.

A treia grupă de şcolarĭ, sub conducerea d-lor prof. I. C. Panţu, N. Sulică, D. Făgărăşianu şi Dr. C. Lacea, au sĕvêrşit acelaşĭ lucru în cimiteriul bisericei de pe Tocile. Aci discursul în cimiter l'a rostit d-l I. C. *Panţu*.

Aşa s'a sĕvêrşit acest înălţător act de recunoscinţă şi pietate pentru memoria fericiţilor binefăcĕtorĭ ai şcólelor nóstre din Braşov. Era încântător tabloul, ce studenţii presentau pe strade şi în biserică, purtând fiă-care frumóse cununĭ şi buchete, ér acum mormintele binefăcĕtorilor se disting, precum s'au distins în viaţa lor şi aceia, în a căror amintire s'au depus cununile.

*

Tot astădĭ, de séră, va urma *conductul cu torţe şi musică.* Scolarii se vor concentra în piaţa Prundului din Scheiu, de unde cu lampióne şi musică vor merge înaintea gimnasiului. Aci musica va cânta o piesă, apoi un student va rosti de jos un discurs, ér directorul gimnasiului îi va rĕspunde dela o ferestră a şcólei. Va cânta după aceea corul sub conducerea d-lui G. Dima, după care convoiul se va reîntórce în piaţa Prundului pe o altă stradă.

Mâne, Joi, dela 9—10 óre a. m. serviciu divin festiv în biserica S-lui Nicolae. La 11 óre *Festivitate şcolară* în sala festivă. După terminarea festivităţilor şcolare, *masă comună* în pavilionul cel mare al casei de tir, ér séra *concertul Reuniunei române* de gimnastică şi cântărĭ în sala dela Redută.

Colecta pentru monumentul lui Iancu. Un comunicat oficios unguresc vorbesce éraşĭ despre colecta pentru monumentul lui Iancu. Sumele, după cum scim, au fost confiscate. Comitetul de colectare s'a adresat, scrie „Kel. Ert.“, la ministrul de interne cu rugarea de a-i înapoia sumele confiscate, ca sĕ pótă a sĕ retrimite suma donată fiă-cărui contribuitor. Acésta cerere, spune oficiósa, a fost respinsă pe motiv, că *cercetarea încă nu s'a terminat* şi find-că şi contra membrilor comitetului amintit se va întroduce cercetare din causă de colectare nepermisă — Acéstă scire e cam confusă, dér vedesce în de-ajuns, că tendinţa la guvern este nu de a aplana lucrul, ci de a înăspri mĕsurile de până acuma, şi acésta pentru mai buna „apropiere maghiaro-română“, de care fantaséză altă fóiă guvernamentală. Trebue sĕ rîdă omul cu hohot, când vede astfel de năzdrăvănii „patriotice“.

Monarchia nóstră şi China. „Pester Lloyd“ a publicat în numĕrul sĕu dela 9 Iulie un comunicat sensaţional privitor la *participarea monarchiei austro-ungare în acţiunea puterilor contra Chinei.* Fóia guvernamentală dicea, că a trecut timpul discuţiunilor secĭ asupra întrelăsărilor, carĭ au pricinuit masacrările din Peking şi acum trebue sĕ se lucreze şi sĕ se pedepséscă crudimile comise asupra jertfelor şi sĕ se rĕsbune în numele civilisaţiunei. Dér cum forţele armate trimise de Austro-Ungaria nu sunt suficiente spre acest scop, „Pester Lloyd“ crede a sci, că în cercurile competente forméză tocmai acum obiect de cumpănire cestiunea trimiterii a *două bataliόne de infanteriă şi a unei nouĕ corăbiĭ de rĕsboiŭ.* Nu s'a decis nimic până acum, dér decisiunea póte sĕ urmeze în tot momentul. Mai dicea „Pester Lloyd“, că mĕsura acésta s'ar lua, fiind-că posiţia de mare putere a monarchiei pretinde, ca sĕ ia parte corĕspundĕtóre în acţiunea contra Chinei.

Faţă de acest comunicat diarele vienese „*Neue Freie Presse*“ şi „*Neues Wiener Tageblatt*“ declară, pe basă de informaţiunĭ sigure, că scirea fóiei budapestane *nu este adevĕrată*, căcĭ nimenĭ nu s'a gândit şi nu se gândesce adĭ în Austro-Ungaria de a-se trimite un nou corp de armată în China.

Succesorul lui Muraview. Din *Petersburg* se anunţă, că pe lângă *Kapnist*, ambasadorul rus la Viena, şi pe lângă contele *Lamsdorff*, sub-secretar de stat la departamentul afacerilor strĕine, s'a mai ivit un candidat la succesiunea lui Muraview. Acesta ar fi contele *Ignatiew*, fiul fostului bărbat de stat şi diplomat rusesc. Contele Ignatiew e susţinut de aristocraţia rusă, care nu vede cu ochĭ bunĭ nicĭ pe Kapnist, nicĭ pe Lamsdorff, ambiĭ fiind de origine strĕină.

Rěsboiŭ în China.

Sórtea Europenilor în Peking.

Sciri autentice n'au sosit nici eri și alaltăeri despre sórtea Europenilor în Peking. Pe când consulul engles din Shanghai confirmă în raportul sěu telegrafic cătră guvernul britanic măcelărirea tuturor ambasadorilor strěini residenți în Peking, ér o scire telegrafică din Paris spune, că alaltăeri séra a fost o mare manifestațiă antichinesă în urma confirmărei scirei, că ambasadorii au fost măcelăriți, — pe atunci alte telegrame vestesc, că Europenii din Peking trăesc încă. Se dice, că Europenilor li-a venit în ajutor contra-revoluția prințului *Cing*, care încă are o partidă puternică. Scopul lui Cing ar fi sě suprime rěscóla Boxerilor și sě restabiléscă vechia ordine în imperiu. Décă acésta s'ar adeveri întocmai, evident, că pentru Europeni ar fi favorabil. E întrebare însě, care va fi mai tare: Tuan séu Cing? Décă cel dintâiŭ va rěmâné stăpânul situațiunei, Europenii, chiar de ar trăi, pot în tot momentul sě cadă jerfa furiei lui.

Situația în Peking.

Intr'aceea se anunță, că un curier sosit la Tien-Cin din Peking cu sciri asupra celor ce s'au petrecut acolo până în 24 Iunie, spune, că aprópe tóte casele din partea chinesă au ars. Boxerii au dat foc mai tuturor clădirilor ambasadelor; numai ambasadele englesă și germane au rěmas întregi, precum și o parte din clădirea ambasadei rusesci. Nimicite au fost și casele chinese din apropierea ambasadelor. Boxerii au ucis și pe *Hu-Cung*, tutorul împěratului, și pe 300 rudenii ale sale. Cu tóte acestea viața comercială în Peking n'a încetat, prăvăliile stau deschise, ba chiar și în teatre se dau representații.

La *Berlin* nu se prea dă credĕmênt scirilor favorabile asupra situațiunei Europenilor. Scirile venind din isvor chines, lasă a-se bănui, că sunt anume rěspândite, pentru-ca sě încurce puterile și sě ascundă adevěrul.

Asediarea Tien-Cin-ului.

In *Tien-Cin* situația este estra-ordinar de critică. O telegramă cu data de Sâmbătă spune, că Chinesii au reînceput un atac înverșunat contra Europenilor. *Dece mii* de soldați chinesi s'au reîntors Miercurea trecută la Tien-Cin, unde au reocupat arsenalul și au întărit partea chinesă a orașului. Chinesii au aruncat mai mult de 500 de granate asupra orașului și s'a observat, că ei țintesc fórte bine. Una din granate a omorît pe secretarul dela consulatul frances și pe doi oficeri din arteleria japonesă.

Diarele din Tien-Cin cu data de 2 Iulie dic, că Chinesii, cari au înaintat spre colonia francesă a acestui oraș, au fost respinși de Ruși după o luptă înverșunată. Chinesii au suferit pierderi grave, dér și pe partea Rușilor pierderile sunt mari. Chinesii au repetat atacul în 6 Iulie diminéța, însě trupele internaționale i-au respins după o luptă de șépte óre.

Cu tot succesul acesta al trupelor internaționale, se crede, că trupele ac[...]te vor fi silite sě lase Tien-Cin-ul în mana sorții, fiind-că între Tien-Cin și Taku nu se póte susținé legătura, decât printr'o armată fórte însemnată. Comandantul încrucișătorului austro-ungar „Zenta" telegrafézā, că cei 20.000 de soldați debarcați până acum, nu sunt suficienți pentru apěrarea orașelor Tien-Cin și Taku.

Rěscóla se estinde.

Am semnalat eri, că în *Mukden* au fost uciși episcopul catolic, doi preoți și două călugărițe. Scirea acésta s'a dat din Cifu. Misiunea danesă din *Hisingjung* a telegrafat la 5 Iulie, că Boxerii au impresurat'o și că numai două dile se póte susținé. Misiunei i-a mers în ajutor o trupă de Cazaci.

Intr'aceea principele *Tuan* a dat un decret, în care amenință cu mórte pe vice-regii provinciilor sudice, décă nu vor aduna trupe și nu se vor rěscula în potriva strěinilor.

O telegramă din *Nanking* vestesce, că 15,000 de Chinesi se apropie de orașul acesta, ca sě-l atace.

Guvernatorul din *Santung* trimite sciri fórte desperate. In ultima-i telegramă dice, că décă trupele strěine nu vor face ordine în timp de două sěptěmâni, *revoluția va isbucni în provincia întrégă.*

Rěsbunarea împěratului Wilhelm.

Escadra germană cuirasată ost-asiatică a plecat alaltăeri din Kiel în China. Era de față împěratul *Wilhelm* și principele *Henric*. Uriașă mulțime de ómeni ocupa malul canalului. Impěratul luându-și adio dela soldații vaporului „Kurfürst Frideric Wilhelm" a ținut următorul discurs.

„Voi sunteți prima diviziă a escadrei cuirasate, ce o trimit în strěinătate. Gândiți-vě, că trebue sě vě luptați în contra unui inimic viclén și rěutăcios, dér provědut cu arme moderne. *Rěsbunați sângele german věrsat.* Crutați pe femei și copii. *Nu voiŭ avé liniște până când n'am bătut pe Chinesi* și până când nu voiŭ fi *rěsbunat* faptele lor sângeróse. Veți lupta împreună cu soldați de diferite naționalități. Fiți tot-déuna cu ei buni cameradi".

Din *Berlin* se anunță, că vice-amiralul german *Bendemann* din China va dispune pe la finea lui August de 25 corăbii de rěsboiŭ, o forță navală din cele mai imposante câte a avut Germania vr'odata.

Ințelegere germano-rusă.

Din *Viena* se comunică următórele:

Față de gravitatea evenimentelor din China, puterile s'au hotărît sě mérgă de acord pentru a lupta cu puteri unite în contra inimicului din di în di mai numěros. Primul pas l'au făcut *Germania și Rusia*, cari au mari interese pe litoralul imperiului chinesesc. Diarele vorbesc chiar, că între aceste două puteri s'a încheiat *un tractat*, în care se reguléză atitudinea lor reciprocă, precum și aceea, ce o vor avé în viitor, în scop de a înăbuși rěscóla Boxerilor.

SCIRILE DILEI.

— 28 Iunie v.

Dela băile Herculane ni-se scrie, că acolo merg până acum fórte rěu lucrurile. Ospeți de minune puțini. Din România, Serbia, Bulgaria, abia vedi ici-colo câte unul. Otelierii sunt desperați. Tóte sunt fórte scumpe și presiunea asupra arendașilor jidani de tot mare. E vorba, că décă până în 15 Iulie nu se vor aduna óspeți, are sě urmeze un faliment numai ca el. Galbenii și napoleonii nu se mai rostogolesc prin mânile Jidanilor, căci „nu mai vin boerii", ér cei ce vin cheltuesc cu „pițule" și gologani în loc de galbeni.

Congresul național bisericesc sêrbesc. „*Zastava*" din Neoplanta scrie, că deputații congresului bisericei naționale sêrbesci au ales o comisiune din sînul lor, cu însărcinarea sě facă pași pe lângă guvernul din Pesta, pentru a permite întrunirea congresului, care de doi ani a fost silit sě-și suspendeze activitatea.

Intre Brașov și Vălcele s'a pus în circulațiune, începênd de adi, un omnibus, care plécă din Brașov (otel „Orient") la órele 3 p. m. și ajunge la Vălcele (Elöpatak) la 5 $^1/_2$; ér dela Vălcele plécă la 7 óre dimnéța și sosesce aici la 9 $^1/_2$.

Orcanul de Sâmbăta trecută a causat pagube nespus de mari în comitatul Torontal și Timiș. $^2/_3$ părți a grâului era secerat și vêntul puternic a răpit cu el snopii și mănunchii secerați. Mare parte din snopi au fost duși de vênt în rîurile Bega și Timiș. Pagubele se pot calcula în 5 milióne. In Becicherecul-mare și împrejurime vêntul a rěsturnat 100 stâlpi dela telegraf și a rupt sîrmele. Vêntul a trântit pe un om în Bega. Lângă Bega-St.-Georgiu orcanul a rěsturnat un tren de povară, care ducea grâu. Trenul s'a rěsturnat în șanțuri. Căldurile caniculare din sěptěmâna trecută au fost grozav de mari în numitul comitat și 36 de persóne au murit de *insolațiă*, ér mulți alții s'au bolnăvit. — Din *Varșovia* se anunță, că în guvernamentele Varșovia, Petrikau și Radon încă au fost vênturi puternice și ici colo furtuni mari cu grindină. Grindina a nimicit recolta din ținuturi intregi. Trăsnetul a aprins mulțime de case și a omorît 78 de ómeni.

Cum a fost omorît br. Ketteler. Diarul „Münchener Algemeine Zeitung" dă — pe basa unei telegrame din Jokohama — aměnunte înfiorătóre despre uciderea nenorocitului ambasador german în Peking br. *Ketteler*. Se dice, că ambasadorul german a fost ucis după o apěrare desperată; când sângera din mai multe răni, rěsculații l'au tîrît pe un loc deschis nu departe de ambasada englesă. Aici l'au îngropat în pământ până'n gât, apoi cu fier înroșit i-au scos ochii și i-au smuls limba. Suferințele nenorocitului om au durat mai multe óre.

Eroul din Sparta. Majorul grec *Fikioris* merită sě fiă înșirat lângă legendarii eroi spartani. Amărît în adêncul sufletului séu de sórtea actuală a Greciei, *Fikioris* a voit sě urzéscă o revoluțiă contra guvernului. A afișat proclamații revoluționare în Sparta, dér puțini l'au urmat. Din 189 aderenți, ce-i adunase în jurul sěu, nu i-au rěmas credincioși decât 5 inși. Cu aceștia s'a refugiat într'o speluncă din muntele Taggatos, care însě încurênd fù împresurată de milițiă numerósă. El fù de repețite-ori provocat sě capituleze, dér la tóte provocările a rěspuns cu pușcături. Intr'una din dilele trecute s'a luptat césuri din speluncă cu cei 200 soldați trimiși sě-l prindă. Când și-a sfîrșit glónțele *Fikioris* era încă în viață cu trei voinici ai sěi și cu aceștia a încercat o erupțiune, deși era rănit la braț. Planul lui însě nu a rěușit, căci un glonț i-a stîns viața, pe când soții sěi fură răniți și prinși. Cadavrul lui Fikioris a fost dat familiei, care l'a îmormêntat în uniformă. Fikioris a luat parte în rěsboiul turco-grec, dér deși era de o cutezanță rară, totuși n'a fost ucis de glonț turcesc și a trebuit sě cadă acum jertfa unui glonț grecesc. Mórtea lui eroică a produs jale și amărăciune la popor.

Escadră englesă în Triest. Alaltăeri a sosit o escadră englesă in Triest. După salutul obicinuit, comandantul escadrei austro-ungare a făcut o visită comandantului escadrei englese, care i-a înapoiat'o îndată. Séra s'a dat un prând de gală de oficerii de marină austro-ungari în onórea oficerilor englesi.

Dela Năsěud.

— Iulie 1900.

Esamenul de musică s'a ținut în 26 Iunie în aula gimnasiului. A asistat la esamen un numěr mărișor de domni și dame din societatea alésa a Năsěudului. Esamenul a succes desěvêrșit. D-l Emil *Stefănuțiu*, profesorul de musică, ca în tot-déuna, așa și de asta dată a dovedit, că își pricepe pe deplin chiămarea.

In parantesă dis, unii dintre colegii d-lui Stefănuțiu, mameluci, pentru un os de ros își uită de datorința de colegialitate, și vréu sě-i afle vr'o scădere, ca apoi denunțându-l și șicanându-l sě-'l facă și pe el se părăséscă gimnasiul. Sě nu-i pese însě d-lui Stefănuțiu, ci din contră, sě fiă fălos, că și pe el l'au învrednicit astfel de ómeni sě-l invidieze. De altcum nu e singur, care sufere șicanări de aceste. Tot ast-fel au pățit și alți binemeritați profesori.

*

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Un om fără patriă.

Istorióră americană, de *Fr. C. Wickede.*

— Fine. —

Purtarea lui esemplară în timpul călětoriilor sale a dovedit în de ajuns, că-i pare rěu de nebunia lui și că s'a supus ca un bărbat sorții sale. El nu a contribuit nici-odată cu intențiune a înmulți greutățile situațiunei penibile a acelora, cari aveau sě-l păzéscă. Casualitățile nu se puteau totuși încunjura, dér nici-odată nu le-a provocat. Despre diferitele întêmplări, cari îi reaminteau dureros patria pierdută, voim sě citâm următórele casuri, ca dovadă cât de mult simția el pierderea ei. Nolan se afla tocmai în captivitate pe vasul „Brandywine", când un oficer împrumutase dela un camarad în Alexandria o ladă plină de cărți, ceea-ce pe timpul acela se privea ca o adevěrată comóră aflată. Si pe Nolan l'au provocat sě se alăture la cercul de cetire, ce se formase în după amiada unei frumóse dile de August, prin cetire voiau sě-și petrécă aicea timpul plăcut și venì și rêndul lui, i-s'a dat sě cetéscă „cântecul ultimului Minstrel" de Scott, de care toți erau încântați. Nolan ceti cu avênt al 6 lea cântec, fără sě presimță ce-l va nemeri. Cântecul se 'ntroduse cu cuvintele:

> Cu-i i-a amorțit sângele într'atât
> Ca sě nu fi strigat vre-odată cu foc
> Te salut, patria mea?

Toți se uitau unii la alții surprinși și Nolan îngělbinì, dér trebui sě crédă, că nu va mai urma nimic și ceti mai departe:

> Cui nu i-a bătut pieptul cu tăriă
> Când s'a re'ntors în patriă
> De pe țěrmul depărtat strěin?
> Este vre-unul? Insemnați-l bine pe acest prăpădit.

Asta era prea mult pentru bietul Nolan. El sărì în sus ca împuns cu acul. Lacrămile îi curgeau și într'o clipită aruncă cartea în Mare și fugì în cabina sa.

„Două luni de dile", istorisì unul din soții sěi, „nu-l věduràm între noi".

Nu mult după aceea, încă în decursul rěsboiului cu Anglia, corabia, pe care tocmai se afla, fù atacată de-o fregată inimică. O ghiulea străbătù printr'o mică ferestruică a vasului american și omorî pe oficerul de pe bord și mai mulți marinari. Atunci în mijlocul zăpăcelei apărù Nolan ca un *Deus ex machina*, luà comanda, dispuse sě fiă duși în cabine răniții, încărcà cu mâna sa proprie tunul, îi dădù direcția și la un moment dat ordonà foc! Și așa sta el la post ca comandat al tunului, vesel și cu sânge rece, încuragia pe marinari și pușca îndoit mai mult ca ori-care altul, așa că comandantul mândrului vas engles s'a vědut silit a capitula și a-și preda sabia. Atunci s'audì pe corabia americană strigătul: „Unde e Nolan? Căpitanul vré sě-l vadă". Nolan venì. „Domnule," dise către el căpitanul „D-ta ai fost unul dintre cei mai viteji de pe corabiă, și voiŭ raporta despre D-ta. Mulțumirea mea ți-o manifestez prin acésta", adause el, înmânându-i propria sa sabiă, „ce-l ce-ți datoresce *mai mult*, va plătì însu-și". (Nu i-a fost permis a dice: patria).

Acésta a fost cea mai frumósă di în viața celui fără patriă. Și la tóte ocasiunile festive el a purtat acéstă decorațiă binemeritată. Comandorul s'a rugat, ca Nolan sě fiă pardonat — dér nici-odată n'a primit un rěspuns la asta. In Washington începuseră sě ignoreze tot lucrul și jurstările lui Nolan rěmaseră aceleași, pentru-că nu venia ordin de-acolo.

Afară de cărțile sale și de petrecerea ocasională cu oficerii, n'avea nimic cu ce sě-și trécă timpul. Dér el îl folosi cât putù mai bine și în lăsămêntul sěu, s'au aflat neuměrate desemnuri și colecțiuni de valóre pentru sciințele naturale. El cunoscea limbile, aprópe, ale tuturor țěrilor, ce le visitase și printr'asta făcù multe servicii ca tălmaciŭ.

La o astfel de ocasiune era pe-aci sě i-se rupă inima. Corabia sa capturase la litoralul nord-vestic al Africei o corabiă de

Cu ocasiunea esamenului de musică — cu sfială constat — a putut observa publicul, ce disciplină domnesce sub conducerea „concreḑutului“ Ioan Gheţie, împuternicit cu agendele direcţiunei de cătră ministrul ung. de culte şi instrucţiune publică, prin influinţa directorului suprem, care i-a trimis decretul de-adreptul, fără de a face de scire forurilor competente şi interesate. Étă un cas din ḑecile, ce s'au ivit: Un student de cl. VII. a avut cutezanţa a se opune profesorului în esamen, nevoind de loc a'l asculta. Şi împuternicitul de director, deşi a fost la presidiu, a zimbit şi nu a făcut nicĭ o observare. Ba unii dintre profesorĭ — firesce mameluci de ai lui Gheţie — dela carĭ de altcum nicĭ nu poţĭ aştepta alt-ceva, încă aprobau acéstă purtare de nesuferit.

Sĕrman gimnasiu pe mâna cui ai ajuns sĕ te conducă!... Unde vom ajunge, décă va rĕmâné mai mult timp acest împuternicit ca director în fruntea gimnasiului?!!..

Ar trebui sĕ-şĭ deschidă odată ochii cei dela patronatul acestui institut!

*

In ḑiua de 29 Iunie s'a încheiat anul şcolastic cu „Te deum“ în biserica gr. cat. Atât responsoriele, cât şi celelalte cântărĭ liturgice au fost esecutate de corul bine instruat al studenţilor, sub conducerea d-lui Stefănuţiu. La finea liturgiei profesorul catechet, d-l Iacob Pop, a ţinut o vorbire corespundĕtóre. După s. liturgiă studenţii au mers în aula gimnasiului, unde li-s'au cetit clasificările. Şedinţa festivă a fost deschisă prin o cuvêntare ţinută de „concreḑutul“ director.

Eu.

Convocare.

Despărţĕmêntul XXI (Năsĕud) al „Asociaţiunei pentru literatura română şi cultura poporului român“ îşĭ va ţine adunarea cercuală în 22 Iulie n. c. în comuna Mititei la 10 óre a. m. în biserica gr. cat., cu următorul

Program:

1. Deschiderea şedinţei prin preşedinte;
2. Raportul general al comitetului;
3. Raportul cassarului.
4. Esmiterea a trei comisiunĭ: *a)* pentru censurarea raportului comitetului; *b)* pentru censurarea raportului cassarului; *c)* pentru inscrierea de membri noi şi pentru incassarea taxelor.
5. Disertaţiune de Virgil Şotropa, prof. gimn.
6. Raportul comisiunilor esmise.
7. Statorirea budgetului pro 1901.
8. Alegerea delegaţilor pentru adunarea generală.
9. Eventuale propunerĭ.
10. Incheierea şedinţei şi verificarea procesului verbal al adunării cercuale.

La acéstă adunare sunt învitaţĭ cu stimă toţĭ membrii despărţĕmêntului, precum şi alţĭ părtinitorĭ şi sprijinitorĭ ai culturei naţionale române.

Din şedinţa comitetului cercual al desp. XXI (Năsĕud) al „Asociaţiunei“ ţinută în Năsĕud la 4 Iulie n. 1900.

Dr. Ioan Pop, preş. desp. *Virgil Şotropa,* not. desp.

Nou abonament la Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Iulie st. v. 1900

se deschide nou abonament, la care învităm pe toţĭ amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 coróne; pe şése lunĭ 12 coróne; pe trei lunĭ 6 coróne; pe o lună 2 coróne.

Pentru România şi streinătate: pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ, pe o lună fr. 3.50

Abonarea se póte face mai uşor prin ***mandate postale.***

Administraţiunea.

Producţiuni şi petrecerĭ.

Tinerimea academică română din Blaşiŭ învită la serata literară-musicală, urmată de dans, ce se va ţiné Joi, în 12 Iulie, st. n., în sala hotelului „Univers“ din Blaşiŭ. Venitul curat e destinat în favórea „Casinei române“. Inceputul la 8 óre séra. Intrarea: de persónă 2 cor., de familiă 4 cor. Blaşiŭ, 9 Iulie 1900.

Comitetul arangiator: Iacob Mureşianu, preşedinte; I. Băgăian, I. Bitea, Iuliu Brĕnduşan, I. Chirillă, Iuliu Chirillă, I. Christian, Aurel Ciato, Dr. Lud. Ciato, Al. Ciura, Fl. Domşa, Tr. Erdeli, Eugen Groze, Dr. Iuliu Maniu, Eug. Muntean, I. Negruţiu, Em. Nestor, Valer Ordace, Cornel Ordace, Iacob Popa, Alexiu Pop, Oct. Prie, Dr. Raţiu, Aurel Rusu, Dr. Eugen Solomon, Val. Suciu, Victor Turc, Ioan Vancea, Iosif Vancea, Teodor Vandor, Emil Vlassa.

*

Meseriaşii românĭ din Turda, învită la petrecerea împreunată cu concert şi declamaţiunĭ, ce o vor aranja Duminecă în 22 Iulie n. c. în sala „Hotel central“. Inceputul la 8 óre séra. Turda, la 7 Iulie 1900. Intrarea: de persónă 1 cor. 20 banĭ, de familiă 3 cor., peste 3 membriĭ de fie-care 1 cor. Venitul curat e destinat pentru ajutorarea învĕţăceilor meseriaşilor lipsiţĭ de mijlóce. Ofertele a se adresa d-lui Iosif Urcan măsariu. Suprasolvirile se vor chita în public.

Program. 1) Cuvênt de deschidere. 2) „Trei Dómne şi toţĭ trei“ de G. Coşbuc decl. de Stefan Felezeu. 3) „Nóptea“ cor. de bărbaţĭ. 4) „Numai una“ de G. Coşbuc, declamată de Ioan Nicora. 5) „Uite mamă colo'n sat“ cor bărbătesc. 6) „Pintenii ţiganului“ de Cândea, decl. de Teodor Lupu. 7) „Doina“ solo *** 8) „Ce vênat mânca-i-a-şĭ ochii“ anecd. de Cândea, decl. de Mihailă Cosma. 9) „Rugămintea din urmă“ decl. de V. Săndean, stud. 10) „Vênătorul“ cor de bărbaţĭ.

In pausă „Căluşeriu“ şi „Bătuta“.

NECROLOG. **Dimitrie Iorga**, preot gr. or. în Ghilad, după lungĭ şi grele suferinţe a rĕposat în 5 Iulie n. c. E jelit de întristă i soţiă Iulia n. Petcu, Gregoriu ca fiu, Leontina măr. Georgiu ca fiică şi un număr mare de rudenii. — Fiă-i ţĕrîna uşóră!

ULTIME SCIRI.

Londra, 10 Iulie. Din *Tien-Cin* se telegrafézĕ cu data de 1 Iulie, că 1200 soldaţĭ englesĭ, ruşĭ, americanĭ şi japonesĭ au făcut o recunóscere în cartierul indigenilor. Trupa a întêmpinat mare oposiţiă din partea Chinesilor. Se anunţă, că în partea vestică a oraşului se află 80,000 Boxerĭ.

Din *Tien-Cin* se mai anunţă, că 340 marinarĭ francesĭ cu 6 tunurĭ au sosit acolo. Un curier vestesce, că un general chines se apropie cu 10,000 de ómenĭ spre Tien-Cin.

Berlin, 10 Iulie. In fine *puterile au stabilit între ele, ca Japonia sĕ trimită trupe marĭ în China.* S'a mai stabilit, ca procederea Japoniei se pórte caracterul unei cooperaţiunĭ cu celelalte puterĭ şi sĕ nu fiă împărtăşită, în schimb, de privilegii.

DIVERSE.

Rĕsbunarea soldaţilor englesĭ. Un tînĕr frances, care sosi ḑilele acestea de pe câmpul de rĕsboiŭ din Africa, istorisesce lucrurĭ interesante despre soldaţiĭ englesĭ. In spitalul din Bloemfontein, ḑice, soldaţiĭ englesĭ vorbeau, că sunt fórte amărîţĭ contra oficerilor şi nu-i iubesc nicĭdecum. Cei mai mulţĭ dintre oficeriĭ englesĭ sunt nisce băeţandrĭ şi soldaţiĭ bĕtrânĭ nicĭ-decum nu pot suferi modul lor îngâmfat de tratare. Stricteţa prea mare încă îi supĕră pe soldaţĭ. Nu se supun bucuros oficerilor, şi se ḑice, că soldaţiĭ din causa acésta îşĭ şi rĕsbună — împuşcă pe oficerĭ dela spate. S'a aflat pe câmpul de rĕsboiŭ un colonel mort, care avea 18 glónţe în spate. Nicĭ-decum nu se póte presupune, că Burii, carĭ sunt fórte cruţătorĭ în de ale muniţiunei, sĕ fi dat atâtea glónţe Englesului, că 18 inşĭ sĕ fi avut de-odată aceeaşĭ ţintă. E mai probabil, că colonelul engles a fost împuşcat dela spate de înşişĭ soldaţiĭ sĕi.

*

Posta englesă în secolul al 18-lea Serviciul postal încă la începutul secolului al 18-lea se bucura de-o desvoltare destul de frumósă. Sub domnia reginei Ana (1702—1714) în Londra se afla 6 oficii marĭ de postă şi 600 oficii filiale. Posta oraşului a fost pusă în regulă de un măestru tapiţer cu numele Murray în 1683, cu posta se puteau transporta şi pachete, dér numaĭ décă nu erau mai grele de un funt şi nicĭ-de-o valóre mai mare ca 10 şilingĭ. Pentru scrisorĭ, décă depărtarea nu era mai mare de 8 mile englesescĭ, se plătea 2 penĭ, pentru depărtărĭ mai marĭ plăteau câte 3 şi 5 penĭ. Şi în streinătate era destul de bun serviciul postal. In 1705, de esemplu, pentru o epistolă simplă trimisă în India Orientală se plătia 1 shil. şi 3 penĭ. Şi pe lângă tóte, că portul era atât de ieftin, se aflau totuşĭ întreprindĕtorĭ privaţĭ, carĭ făceau concurenţă postei. Ast-fel în 1708 un întreprindĕtor cu numele Porday se angaja sĕ ducă scrisorile în oraşul Londra pentru câte $^1/_2$ penĭ. Poliţia însĕ a oprit acéstă concurenţă.

*

O dramă teribilă. Deunăḑĭ la Neapole s'a petrecut ó dramă teribilă. Intr'o casă de pe strada Satriano locuia locotenentul medic Luigi Mariano Santoro, care acum patru anĭ se căsĕtorise cu fiica marchisului Costa, anume Margareta, cu care avusese două fete, carĭ erau una de trei anĭ şi alta de 18 lunĭ. Cei doi soţĭ certându-se, femeia îşĭ luă copilele şi se duse în casa tatălui ei. Deunăḑĭ locotenentul, îndată ce se deşteptă, trimise ordonanţa sĕ spue nevestei sale, că o rógă sĕ-i trimită fetiţele spre a-le săruta. Mama le încredinţă soldatului, care le duse la locotenent. Indată ce medicul primi pe cele două fete, trimise din nou pe soldat la soţiă, ca sĕ o someze sĕ revie acasă, căcĭ altfel ucide copilele. Sĕrmana femeiă, speriată, rĕspunse, că a doua ḑi se va reîntórce şi ea în domiciliul conjugal. Acest rĕspuns înfuriă pe Santoro, care trimise din nou ordonanţa în casa lui Costa, dér abia eşise soldatul şi el închise uşa de întrare, luă pe cele două fete şi le aruncă pe ferêstra dela al patrulea cat. Apoi şi-a tras un glonţ de revolver, rĕmânând mort pe loc. Soţia la început n'a sciut, decât despre sinuciderea soţului ei, dér apoi ne mai vĕḑênd copiii, şi-a pierdut aprópe minţile. Se crede, că Santoro avea de gând sĕ o ucidă şi pe dênsa.

Literatură.

„Fetele casnice“, cor pentru trei şi patru vocĭ femeescĭ de Timoteiŭ *Popovici*. Acéstă drăgălaşă composiţiă musicală se află de vêndare la d-nul autor în Sibiiu (seminarul archiedecesan), cum şi la Tipografia „A. Mureşianu“ în Braşov. Preţul 15 cr. (plus 3 cr. porto).

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureşianu.***
Redactor responsabil: ***Gregoriu Maior.***

---

sclavĭ şi oficerul era perplex cum se esplice Negrilor, că érăşĭ îi va debarca pe uscat. Nu vorbia nimenea limba portugesă, pe care o înţelegeau câţĭ-va din Negri dela litoralul Fernando-Co. Atuncĭ intreveni Nolan şi le împărtăşi, ce are sĕ se întêmple cu ei, dér nu se linişiră, ci ameninţau a-se rĕsvrĕti. Ei spuseră lui Nolan, că vor sĕ fiă duşĭ în patria lor. Impresurat de 400 de Negri, dintre carĭ unul îi vorbia de femeia sa, celalalt de copilul sĕu, al treilea şi al patrulea de casă şi de părinţĭ, îĭ curgea sudorile de pe frunte şi numai cu mare încordare a putut sĕ devină prin încuviinţarea cererilor lor, domn al situaţiunei. Nebunĭ de bucuriă, céta de Negri era p'aci sĕ-l turtéscă, îmbrăţişându-l şi sărutându-l. Il părăsiră tóte puterile şi numai după-ce se retrase într'un colţ al corăbiei, aşeḑându-se lângă tînĕrul sub-locotenent, isbucni durerea sa cu tótă puterea şi trebui sĕ-şĭ spună odată durerea, ce apăsa de mult îl apăsa pe inimă.

„Dragul meu,“ ḑise el, cătră oficer, „poţĭ vedé de-aicĭ, ce însémnă a fi fără familiă, fără casă şi fără patriă. Şi de te vei uita vre-odată aşa de mult a face sĕu a ḑice ceva, ce ar crea o prăpastiă între d-ta şi aceste comorĭ, rógă-te lui Dumneḑeu sĕ aibă îndurarea a te lua la sine. Légă-te de familia d-tale, uită eul d-tale, dér fă tot pentru patriă, vorbesce şi scrie despre ea, gândesce-te la ea şi cu cât vei călĕtori mai departe, cu atât mai tare se ţinĭ la ea, ca sermanii sclavĭ de colo. Privesce, tinere, la patriă şi la vechia flamură şi nu te gândi, decât a-le servi, de-ai trece chiar prin iad. In fiă-care séră rógă-te lui Dumneḑeu sĕ bine-cuvinte flamura (pavilonul) şi orĭ-ce ai întêmpina şi orĭ-cine te-ar linguşi, nu te uita la alta! Indĕrĕtul tuturor acelor bărbaţĭ, cu carĭ comunicĭ tu, stă patria ta, şi aceşteia îi aparţii tu ca propriei tale mame. Miserabil acela, care îşĭ părăsesce mama!“ — „O, Dómne“, îşĭ ḑise el încet, „décă ar fi vorbit în tinereţea mea astfel cine-va cu mine!“

Mai târḑiu s'a încercat mai adese-orĭ a dobêndi graţiarea bietului ex-patriat, dér nimenĭ în Washington nu credea în esistenţa unui astfel de om. Nu e primul cas, că în departament şi-au dat aerul, că nu sciu nimic. Pentru comandorii escadrei tot lucrul era fórte delicat şi s'a privit ca dovada unui onorific *esprit de corps* al oficerilor de marină, că n'au lăsat sĕ străbată în publicitate secretul până la mórtea lui Nolan, căcĭ chiar şi atot-puternica pressă americană n'a aflat până atuncĭ nimic despre sórtea lui Nolan. Casul acestuia e ca şi multe altele, unde cine-va este silit într'un oficiu a lucra de sine stătător: „décă ai succes, te vor sprijini; décă nu-ţĭ va succede, se vor lĕpĕda de tine“. Ordinul de-a purta pe Nolan prin lume esista — revocarea lui lipsea — funcţionarul trebue sĕ se ţină de lege şi orĭ cât de bucuros unul său altul ar fi lăsat sĕ scape pe nenorocitul Nolan, nu putea sĕ o facă, décă nu vré sĕ ameninţe posiţia sa, şi cassarea nu este un cuvênt plăcut pentru un oficer.

Pe patul sĕu de mórte — era aprópe de 80 de anĭ — Nolan sĕ rugă de graţia de a puté auḑi ceva despre America şi pentru prima óră, după 56 de anĭ, unul din oficerii imprietiniţĭ cu el, îi desfăşura o icónă fidelă despre patria sa, ce a devenit, cum prospera şi la ce însemnătate a ajuns. Cu surisul unei mulţumirĭ fericite pe buze ascultă el istorisirile. Numai despre rĕsboiul civil amicul nu-i spuse nimic, voind sĕ-l cruţe. Când se simţi mai slab, amicul trebui sĕ-i deschidă cartea de rugăciunĭ şi sĕ-i cetéscă din ea pasagiul, în care se cerea darul lui Dumneḑeu pentru Statele-Unite şi preşedintele lor. Atuncĭ el adormi liniştit, în pace cu sine însu-şi şi cu tótă lumea.

In biblia lui s'a aflat o ţidulă, pe care era scrisă rugarea lui cea din urmă: „Ingropaţi-mĕ în mare; ea a devenit patria mea şi am învĕţat sĕ o iubesc; décă guvernul, care m'a pedepsit atât de aspru, mi-a păstrat atâta stimă, ca sĕ-mĭ aşeḑe o pétră comemorativă în fortul Adams, atuncĭ sĕ scrie pe ea: „In memoriam Philip Nolan, sub-locotenent în armata Statelor-Unite. Odihnéscă în pace!“

Dela „Tipografia A. Mureşianu" din Braşov,
se pot procura următórele cărţi:

Cărţi de rugăciuni şi predici.

Anghira Mântuirei, cărticea de rugăciuni şi de cântări pentru mângâerea sufletéscă a drept credinciosilor creştini, *Ediţiunea IV corectată.* Gherla, Tipografia diecesană 1899, Un esemplar în păreţi tari coloraţi 35 cr. (plus 5 cr. porto.)

Mărgăritarul Sufletului, carte de rugăciuni şi cântări, întocmită pentru tóte trebuinţele vieţii. *Ediţiunea IV.* Gherla, Tip. „Aurora" A. Todoran 1899. Conţine peste 334 pag. Legată în păreţi tari coloraţi, costă 50 cr. (cu posta 55 cr.)

Micul mărgăritar sufletesc, cărticică de rugăciuni şi cântări, întocmită mai ales pentru copiii mai mărişori. Gherla, Tip. „Aurora" A. Todoran 1898. Un esemplar legat în păreţi tari coloraţi costă 22 cr. cu posta 23 cr.)

Carte de rugăciuni, cereri şi laude întru onórea Preacuratei Fecióre Maria, pentru folosul şi mângăiarea sufletelor. Gherla, Tip. Diecesană, 1898. Preţul unui esemplar legat în păreţi tari coloraţi 20 cr. (cu posta 23 cr.)

Cuvêntări bisericesci pe sêrbătorile de peste an, scrise de Prepositul capitular *Ioan Papiu*. Pe lângă predici, se mai află în text câte-o instructivă notiţă istorică privitóre la însemnătatea diferitelor sêrbători. Conţine vre-o 400 pag. Preţul 1 fl. 50 cr. (în loc de 2 fl. cum era la început), prin postă 1 fl. 60 cr. Aceste predici sunt favorabil apreţiate şi din partea clerului înalt din România.

Cuvêntări funebrali şi iertăciuni pentru diferite casuri de mórte, întocmite de *Ioan Papiu*, cunoscutul scriitor bisericesc. Conţin vre-o 400 pag. Preţul numai 1 fl. 50 cr. (prin postă 1 fl. 60 cr.)

Predice pentru Duminecile de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de *Vasiliu Christe*. Conţine predici dela Dumineca XI după Rosalii până la Dumineca Vameşului. Preţul 80 cr. (prin postă 85 cr.)

Predici pe tóte Duminecile şi sêrbătorile de peste an, de *Em. Elefterescu*, cunoscut atât de bine în cercurile românesci din numerósele sale scrieri atât de mĕduóse, instructive şi cu atâta gust cetite. E o carte mare, de 350 pag. Preţul 1 fl. 50 cr. (4 lei).

Predici pentru Dumineci de *Iustin Popfiu*, învĕţatul scriitor bisericesc, marele orator şi bunul Român de odinióră. E o carte de vre-o 500 pag. format mare, tipar modern, cuprindênd predici frumóse pentru tóte Duminecele de peste an. Preţul 2 fl. 20 cr. (prin postă recomandat 2 fl. 35 cr.)

Cursul la bursa din Viena.
Din 10 Iulie 1900.

Renta ung. de aur 4%	115.35
Renta de corône ung. 4%	90.85
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	119.85
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4½%	99.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	161.50
Bonuri rurale ungare 4%	90.30
Bonuri rurale croate-slavone	93.—
Impr. ung. cu premii	158.50
Losuri pentru reg. Tisei şi Seghedin	138.50
Renta de argint austr.	97.30
Renta de hârtie austr.	97.95
Renta de aur austr.	115.50
Losuri din 1860.	134.—
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	17.10
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	709.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	683.—
Napoleondori	19.29
Mărci imperiale	118.60
London vista	242.27½
Paris vista	96.45
Rente de corône austr. 4%	96.95
Note italiene	90.80

Cursul pieţei Braşov.
Din 11 Iulie 1900.

Bancnota rom.	Cump. 19.18	Vênd.	19.22
Argint român.	Cump. 18.80	Vênd.	19.—
Napoleond'ori.	Cump. 19.20	Vênd.	19.26
Galbeni	Cump. 11.30	Vênd.	11.40
Ruble Rusesci	Cump. 127.—	Vênd.	—.—
Mărci germane	Cump. 58.50	Vênd.	—.—
Lire turcesci	Cump. 10.72	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.—	Vênd.	101.—

Nr. 10354—900.

Concurs.

Pentru ocuparea postului devenit vacant de *sublocotenent, pentru vardа poliţiei orăşenesci*, împreunat cu un salar anual de 1400 corône, cu 300 cor. bani de cuartir, precum şi cu quinquenalele statutare, se escrie prin acésta concurs.

Reflectanţii pentru acest post au de a documenta: studiile lor scolare, cunoscinţa limbei maghiare, germane şi române; cunoscinţele împrejurărilor locale; de a documenta viéţa lor morală de până acuma, de a dovedi prin atestatul de botez etatea; prin atestatul medico-phisical aptitudinea trupului şi a spiritului.

Reflectanţii, cari au servit deja la poliţie séu la genparmărie, mai departe, cari posed cunoscinţele militare şi documentéză cum că au servit în armata comună ces. şi reg. séu la miliţia reg. maghiară (honv.) cu rangul de ofiţer séu subofiţer, se vor lua cu deosebire în considerare.

Angajarea este de-ocamdată pe un an, şi devine definitivă numai după espirarea anului acestuia, documentând aptitudinea în serviciul prescris.

Rugările reflectanţilor, cari au de a fi bine instruate, sunt de a se înmanua până **în 24 Iulie a. c. la 12 a. m.** magistratului orăşenesc.

In fine se aduce spre cunoscinţă, că sublocotenentul poliţiei, este îndatorat de a-şi procura uniforma pe spesele sale proprii — ne primind pauşal pentru uniformă.

Braşov, în 7 Iulie 1900.

1015,1—2 *Magistratul orăşenesc.*